

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Leven Na de Dood Serie: Deel 4

Moeilijke Verzen

119 Ministeries wil graag iedereen bedanken die direct of indirect onderzoek heeft gedaan, inhoud en feedback heeft gegeven, dat heeft geleid tot de totstandkoming van deze studiereeks.

Op dit punt in de Leven Na de Dood serie moet het duidelijk zijn dat we na onze dood een periode ingaan zonder bewustzijn. We hebben geen gedachten. We hebben geen werkend bewustzijn. We blijven in die staat tot de opstanding. Hoewel we de Schrift uitvoerig hebben bestudeerd om tot een dergelijke conclusie te komen, staan er verschillende teksten in de Bijbel waardoor sommigen logischerwijs suggereren dat we na ons sterven wel enig bewustzijn hebben, in de vorm van een soort geest, die zich dan vaak in de Hemel of de Hel bevindt.

Hoewel het idee om uiteindelijk in de Hemel of de Hel te verblijven later in deze serie diepgaand zal worden onderzocht, moeten we eerst de punten in de Bijbel onderzoeken die lijken te suggereren dat we wel een bewustzijn hebben na de dood, in de periode die voorafgaat aan een opstanding.

DE DIEF AAN HET KRUIS

Waarschijnlijk is het meest aangehaalde Bijbelse vers, dat wordt gebruikt om te 'bewijzen' dat we na ons sterven meteen een bewuste geest hebben, de woorden die Jesjoea sprak tegen de dief aan het kruis:

Lukas 23:42

En hij zei tegen Jezus: Heere, denk aan mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent. En Jezus (Jesjoea) zei tegen hem: Voorwaar, zeg Ik u, **heden zult u met Mij in het paradijs zijn.**

"Zaak gesloten!" zouden sommigen zeggen.

Maar is het echt zo simpel en eenvoudig als het lijkt?

Verschiedene factoren zouden je echter moeten aansporen om even te pauzeren en goed na te denken over wat deze passage lijkt te zeggen.

Allereerst hebben we het verzoek van de dief. Hij vroeg Jesjoea om hem te herinneren WANNEER Hij in Zijn Koninkrijk zou komen. Dat is belangrijk. Zoals we altijd zeggen, de context is belangrijk. Jesjoea gaf antwoord op het verzoek van de dief in die context.

De dief begreep het Messiaanse koninkrijk blijkbaar op dezelfde manier als de meeste Joden uit de 1e eeuw dit begrepen; hij wist dat het een fysiek Koninkrijk zou zijn dat op aarde regeert.

De dief vroeg heel specifiek aan Jezus (Jesjoea), “denk aan mij als U in Uw Koninkrijk bent.”

Dus wanneer zal Jesjoea in Zijn aardse Koninkrijk aankomen? Wanneer Hij terugkeert uit de hemel en vanuit Jeruzalem met een ijzeren staf zal regeren over alle volken (Psalm 2:7-9; Openbaring 2:26-27; 12:5; 19:15), zoals Jesaja dat voorspelde:

Jesaja 2:1-4

Het woord dat Jesaja, de zoon van Amoz, gezien heeft over **Juda en Jeruzalem.**

Het zal in het laatste der dagen geschieden

dat de berg van het huis van de HEERE (JHWH) vast zal staan
als de hoogste van de bergen,

en dat hij verheven zal worden boven de heuvels,
en dat alle heidenvolken ernaartoe zullen stromen.

Vele volken zullen gaan en zeggen:

Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE (JHWH),

naar het huis van de God van Jakob;

dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen,

en zullen wij Zijn paden bewandelen.

Want uit Sion zal de Wet uitgaan,

en het Woord van de HEERE (JHWH) uit Jeruzalem.

Hij zal oordelen tussen de heidenvolken

en veel volken vonnissen.

En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen

en hun speren tot snoeimessen.

Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen.

Oorlog voeren zullen zij niet meer leren.

Als de uitspraak van Jesjoea letterlijk moet worden genomen, dan geldt voor de gelovigen die denken dat we na de dood een bewuste geest hebben, dat de dief Jesjoea onmiddellijk zou volgen naar het 'paradijs', op de dag dat ze beiden stierven. De dief vroeg Jesjoea om herinnerd te worden wanneer Hij het Koninkrijk binnengaat. Wanneer Jesjoea het Koninkrijk binnengaat, dan zal dat tijdens het 1000-jarige rijk op aarde zijn. Misschien verwijst Jesjoea naar die tijdsperiode als een vorm van het paradijs, het paradijs op aarde zo je wilt.

Omdat Jesjoea het Koninkrijk van God nog niet heeft gevestigd in Jeruzalem, kan Hij bij het verzoek van de dief niet toezeggen dat het op dezelfde dag zal zijn als de dag van hun sterven.

Zoals andere Geschriften duidelijk laten zien, bevindt het paradijs zich echter in de hemel (2 Korinthe 12:2-4), waar de boom des levens zich bevindt (Openbaring 2:7). Dus misschien ging de dief, na zijn dood, onmiddellijk samen met Jesjoea naar de hemel, of het paradijs.

Maar, we weten uit de eigen woorden van de Messias dat Hij bij zijn dood niet meteen naar de hemel is gegaan:

Johannes 20:15-17

Jezus (Jesjoea) zei tegen haar: Vrouw, waarom huilt u? Wie zoekt u? Zij dacht dat het de tuinman was, en zei tegen Hem: Mijnheer, als u Hem weggedragen hebt, zeg mij dan waar u Hem neergelegd hebt en ik zal Hem weghalen. Jezus (Jesjoea) zei tegen haar: Maria! Zij keerde zich om en zei tegen Hem: Rabboeni; dat betekent: Meester. Jezus (Jesjoea) zei tegen haar: Houd Mij niet vast, **want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader**, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.

Na zijn opstanding zei Jesjoea tegen Maria dat ze Hem niet mocht vasthouden, omdat Hij NOG NIET naar Zijn Vader in de hemel was opgevaren. In plaats daarvan had Hij zojuist drie dagen en drie nachten slapend doorgebracht in het graf.

Als Jesjoea pas na zijn opstanding naar het paradijs is opgevaren, dan kon de dief zich niet bij Hem voegen op de dag dat ze beiden stierven aan een paal.

Als Jesjoea en de dief niet naar de hemel zijn opstegen op de dag van hun dood, wat bedoelde Jesjoea dan te zeggen met Zijn uitspraak?

Het antwoord is eigenlijk heel eenvoudig.

Er staat geen komma in de oorspronkelijke Griekse tekst van deze passage. Toen de Nederlandse vertalers vóór 'heden' een komma plaatsten, deden ze dit omdat ze geloofden, beïnvloed door de traditionele leer van de Rooms-Katholieke kerk, dat je na je sterven als geest, in bewuste toestand, verder leeft, wat vaak in animaties wordt afgebeeld. Om dezelfde reden hebben de tegenwoordige vertalers dit voorbeeld gevolgd.

Grammaticaal kan deze zin in het Grieks ook worden gelezen als: *"Voorwaar, Ik zeg u heden dat u met Mij in het paradijs zult zijn."*

Omdat deze uitleg talrijke moeilijkheden en schijnbare tegenstrijdigheden uit de Bijbel wegneemt, zou dit de voorkeur moeten hebben. Helaas zijn tradities van mensen moeilijk te veranderen.

Het is niet anders dan dat we zeggen "vandaag verklaar ik ..." Dat zien we bijvoorbeeld in Zacharia ...

Zacharia 9:12

Keer terug naar de burcht, u, gevangenen die hoop hebt! Ook **heden verkondig Ik**: Ik zal u dubbel vergoeden,

De dief slaapt nog ... zonder bewustzijn, wachtend op de opstanding. De dief zal naar het Koninkrijk worden gebracht om aan het verzoek van de dief te voldoen en uiteindelijk aan het einde van de 1000 jaar in het paradijs worden gebracht, en dan is Jesjoea Zijn belofte nagekomen. We zullen verderop in deze studie de 1000 jaar wat uitgebreider bespreken. Het punt is dat de dief bij zijn dood het paradijs niet onmiddellijk binnenging, in feite is de dief nog steeds niet het paradijs binnengegaan, en zoals velen wacht ook hij op de opstanding.

LAZARUS EN DE RIJKE MAN

Als de woorden van Jesjoea tegen de dief aan het kruis het meest worden gebruikt om de gedachte van een bewust bestaan na de dood te ondersteunen, dan komt de gelijkenis van Lazarus en de rijke man op een heel goede tweede plaats (Lukas 16:19-31):

Lukas 16:19-31

Nu was er een zeker rijk mens, die gekleed ging in purper en zeer fijn linnen en die elke dag vrolijk en overdadig leefde. En er was een zekere bedelaar, van wie de naam Lazarus was, die voor zijn poort neergelegd was, en die onder de zweren zat. En hij verlangde ernaar verzadigd te worden met de kruimeltjes die van de tafel van de rijke man vielen; maar ook de honden kwamen en likten zijn zweren. Het gebeurde nu dat de bedelaar stierf en door de engelen in de schoot van Abraham gedragen werd. En ook de rijke man stierf en werd begraven. En toen hij in de hel zijn ogen opsloeg, waar hij in pijn verkeerde, zag hij Abraham van ver en Lazarus in zijn schoot. En hij riep en zei: Vader Abraham, ontferm u over mij en stuur Lazarus naar mij toe en laat hem de top van zijn vinger in het water dopen en mijn tong verkoelen, want ik lijd vreselijk pijn in deze vlam Abraham echter zei: Kind, herinner u dat u het goede deel ontvangen hebt in uw leven en Lazarus evenzo het kwade. En nu wordt hij vertroost en u lijdt pijn. En bovendien is er tussen ons en u een grote kloof aangebracht, zodat zij die van hier naar u zouden willen gaan, dat niet kunnen en ook zij niet die vandaar naar ons zouden willen gaan. En hij zei: Ik vraag u dan, vader, dat u hem naar het huis van mijn vader stuurt, want ik heb vijf broers. Laat hij dan tegenover hen getuigenis afleggen, opdat ook zij niet komen in deze plaats van pijniging. Abraham zei tegen hem: Zij hebben Mozes en de profeten. Laten zij naar hen luisteren. Hij echter zei: Nee, vader Abraham, maar als iemand van de doden naar hen toe zou gaan, zouden zij zich bekeren. Maar Abraham zei tegen hem: Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan.

De gelijkenis van Lazarus en de rijke man is binnen het traditionele Christendom veelal de basis voor de onjuiste overtuigingen dat we een bewuste geest hebben in de 'hel'. Sommigen zien dit niet als een gelijkenis met figuurlijke uitspraken, maar als een waargebeurd verhaal waarin Jesjoea ons details geeft over de straf van de zondaars in de hel.

Dit is tot op zekere hoogte begrijpelijk.

In de Bijbel is het niet altijd even duidelijk wanneer een gelijkenis echt een gelijkenis is en wanneer iets werkelijk is gebeurd. Op deze manier kan het een uitdaging worden om te onderscheiden welke zaken letterlijk moeten worden geïnterpreteerd en welke zaken figuurlijk moeten worden opgevat.

Dit is vandaag de dag voor ons net zo waar als voor degenen in de dagen van Jesjoea.

Het was voor Jesjoea net zo gebruikelijk om in een gelijkenis te spreken, ofwel figuurlijk, als dat Zijn woorden letterlijk moeten worden genomen.

Denk maar eens aan de woorden van Jesjoea toen Hij zei: *"Vernietig deze tempel en ik zal hem in drie dagen weer opbouwen."*

Zijn toehoorders dachten allemaal dat Hij letterlijk over de echte Tempel sprak en gingen in protest: *"Zesenveertig jaar is aan deze tempel gebouwd, en Ú zult hem in drie dagen laten herrijzen?"*.

Maar Johannes merkt op: *"Maar Hij sprak over de tempel van Zijn lichaam"* (Johannes 2:20).

Hij sprak figuurlijk, maar zijn toehoorders begrepen Hem verkeerd door Hem letterlijk te nemen.

Zelfs de discipelen van Jesjoea begrepen Zijn figuurlijke taal soms verkeerd.

Bij een andere gelegenheid zei Hij bijvoorbeeld tegen Zijn discipelen: "*Kijk uit, en wees op uw hoede voor het zuurdeeg van de Farizeeën en de Sadduceeën.*" en zij begrepen het niet. Ze dachten dat ze te horen kregen dat ze vergeten waren om brood te kopen.

We zijn 2.000 jaar verder. Hoeveel meer waarschijnlijk is het voor ons om het ook verkeerd te begrijpen?

Als gevolg van de verwarring legde Hij hun uit dat Hij het figuurlijk bedoelde; het zuurdeeg was de leer van de Farizeeën en Sadduceeën (Mattheüs 16:6-7, 11-12) en zuurdeeg heeft in een beeldspraak betrekking op een doctrine.

Als we Lukas 16:19-31 correct willen begrijpen, dan moeten we het in de context van de rest van de Bijbel gaan zien. We moeten ook voorzichtig en nauwkeurig zijn bij de juiste interpretatie.

Jesjoea maakt duidelijk dat Zijn gelijkenissen moeilijk te begrijpen zijn. We kunnen niet beweren dat gelijkenissen gewoon letterlijk moeten worden genomen en dat ze geen enkele uitleg nodig hebben om tot een juiste interpretatie te komen.

Mattheüs 13:13

Daarom spreek Ik tot hen door gelijkenissen, omdat zij niet zien, ook al zien zij, en niet horen, ook al horen zij, en ook niet begrijpen.

Johannes 16:25

Deze dingen heb Ik in beeldspraak tot u gesproken, maar de tijd komt dat Ik niet meer in beeldspraak tot u spreken zal, maar u openlijk de dingen over de Vader zal verkondigen.

Dus ja, we zullen wat werk moeten verzetten om Lukas 16:19-31 goed te begrijpen. We kunnen niet naar deze gelijkenis wijzen en aannemen dat die eenvoudig is, net als ieder ander persoon in de eerste eeuw hadden niet mocht aannemen dat de gelijkenissen van Jesjoea eenvoudig waren.

We moeten onthouden dat God een goede reden had om ons hersenen te geven, en voor deze gelijkenis zullen we die moeten gebruiken.

Mattheüs 10:16

...wees dus bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven.

1 Korinthe 14:20

Broeders, word geen kinderen in uw denken, maar wees kinderlijk in de slechtheid, en word in uw denken volwassen.

Laten we snel wat gelijkenissen bekijken, alleen ter illustratie. We moeten laten zien hoe gelijkenissen functioneren.

In Mattheüs 13:24-30 is er een gelijkenis over een boer die onkruid ziet groeien in zijn akker. Het interessante aan deze gelijkenis is dat het een van de weinige gelijkenissen is waar Jesjoea de betekenis gewoon aan de discipelen uitlegde (Mattheüs 13:36-39):

- De Zaaier = Messias Jesjoea
- De akker = de wereld
- Goede zaad = goede mensen
- Slechte zaad = slechte mensen
- De vijand = de duivel, satan, of de tegenstander
- De maaiers = de engelen
- De oogst = de voleinding van de wereld

Er is hier niet veel verwarring over omdat Jesjoea Zelf de personages in de gelijkenis identificeerde. Wat belangrijker is, en fantastisch voor ons, is dat het ons een voorbeeld geeft voor het juist interpreteren van de gelijkenissen van Jesjoea.

In Lukas 14:16-24 vertelt Jesjoea een gelijkenis over een man die uitnodigingen verstuurt voor een feest. Maar de uitgenodigde gasten zijn te druk met hun eigen zaken om de uitnodiging te accepteren. De gastheer wordt dan heel boos en nodigt in plaats van hun armen en buitenstaanders uit.

Het is duidelijk dat de personages in deze gelijkenis allemaal echte mensen of groepen van mensen zijn:

- De Gastheer = God
- De Slaaf die uitgestuurd werd om de genodigden te informeren = Messias Jesjoea
- Gasten die zich verontschuldigen = De Schriftgeleerden, Farizeeën en Sadduceeën
- De armen en verminkten in de stad = de alledaagse Joden
- Degenen van buiten de stad = de heidenen

Het was ook gebaseerd op werkelijke omstandigheden. Toen Hij deze gelijkenis vertelde, was Jesjoea daadwerkelijk aanwezig op een banket (Lukas 14:1), en Zijn toehoorders waren precies het soort mensen die in de gelijkenis werden uitgesloten (Lukas 14:7). Zie je hoe deze gelijkenissen een vergelijkbaar interpretatief paradigma volgen? Dus laten we verder ...

In Lukas 15:11-16 hebben we nog een gelijkenis. De vermelding van een ver land en de varkens in vers 15 suggereert hetzelfde onderwerp:

- De Vader = God
- Oudere zoon = Joden, het Huis van Juda
- Jongere zoon = Het huis van Israël

Wederom, echte mensen, echte lokale omstandigheden. Voor meer informatie over de omstandigheden met betrekking tot deze gelijkenis raden we onze studies aan: ['De Verloren Schapen'](#) en ['Wat is het Evangelie?'](#).

In Lukas 16:1-13 hebben we een veel ingewikkelder onderwerp. Toch gebruikt de gelijkenis nog steeds beeldspraak met betrekking tot de details, die een uitleg nodig hebben. Jesjoea maakte duidelijk dat Hij het heeft over "de Farizeeën" die geldzuchtig waren (vers 14). Toen ze Hem aangaande de gelijkenis belachelijk maakten, draaide Hij Zich om en zei: "[U bent het die ...!](#)" (vers 15).

- Rijk mens = God
- De onrechtvaardige rentmeester = de Farizeeën
- De schuldenaars = het volk

In onze cultuur maakt een werknemer, zoals een manager, de rekeningen op die klanten moeten betalen aan zijn werkgever en in ruil daarvoor betaalt de werkgever de manager een loon. Als die manager de rekeningen van de klanten van zijn werkgever zou verlagen en gepakt zou worden, dan zou hij hoogstwaarschijnlijk ontslagen worden en zelfs in de gevangenis terechtkomen.

Is Jesjoea een voorstander van dit gedrag?

Helemaal niet. Het probleem is dat wanneer we de Bijbel lezen, we onze eigen culturele perspectieven op de tekst toepassen, wat vaak tot ernstige problemen leidt bij de interpretatie van diezelfde tekst.

Er werd ontdekt dat de meester (de werkgever) in de eerste eeuw de rentmeester (de werknemer) geen loon betaalde. In plaats daarvan verdiende de rentmeester zijn geld door zijn provisie toe te voegen aan de rekeningen van de debiteuren (klanten) van zijn meester. Wanneer de schuldenaar de rekening van de rentmeester ontving, wist deze niet welk bedrag van de rekening voor de meester was en welk bedrag aan de rentmeester toebehoorde, dat zou alleen de rentmeester weten. Wanneer de debiteuren hun rekening aan de rentmeester betaalden, nam deze zijn provisie van het bedrag af en stuurde de rest van het geld door naar zijn meester.

Omdat deze rentmeester "onrechtvaardig" wordt genoemd, kunnen we aannemen dat hij een buitengewoon hoog bedrag op de rekening zette om zo grote bedragen te verdienen, ten koste van zijn meester en de schuldenaars van zijn meester. Toen de rentmeester echter ontdekte dat hij zou worden ontslagen, verlaagde hij de rekeningen van de schuldenaar of schrapte de provisies die verschuldigd waren aan de rentmeester. Daardoor probeerde hij in de gunst te komen van deze debiteuren in de hoop dat één van hen hem in dienst zou nemen vanwege zijn vermeende 'vrijgevigheid'.

We komen nu bij de laatste gelijkenissen in dit deel van het Lukas evangelie, de gelijkenis waar we het over willen hebben.

Een belangrijk punt hier is dat er geen pauze is tussen de "U bent het die ...!" (Lukas 16:15), waarmee de Farizeeën worden aangesproken, en de gelijkenis van Lazarus. Dit suggereert dat de Farizeeën ook de toehoorders waren van deze gelijkenis, en we zullen zien, dat dit heel belangrijk is voor een juiste interpretatie.

Net als in de andere gelijkenissen moeten we deze gelijkenis onderzoeken in de context en de cultuur van de eerste eeuw; in dit geval moeten we ook bepaalde historische gebruiken meewegen uit de tijd van Jesjoea. Laten we de gelijkenis nog een keer lezen.

Lukas 16:19-31

Nu was er een zeker rijk mens, die gekleed ging in purper en zeer fijn linnen en die elke dag vrolijk en overdadig leefde. En er was een zekere bedelaar, van wie de naam Lazarus was, die voor zijn poort neergelegd was, en die onder de zweren zat. En hij verlangde ernaar verzadigd te worden met de kruimeltjes die van de tafel van de rijke man vielen; maar ook de honden kwamen en likten zijn zweren. Het gebeurde nu dat de bedelaar stierf en door de engelen in de schoot van Abraham gedragen werd. En ook de rijke man stierf en werd begraven. En toen hij in de hel zijn ogen opsloeg, waar hij in pijn verkeerde, zag hij Abraham van ver en Lazarus in zijn schoot. En hij riep en zei: Vader Abraham, ontferm u over mij en stuur Lazarus naar mij toe en laat hem de top van zijn vinger in het water dopen en mijn tong verkoelen, want ik lijd vreselijk pijn in deze vlam Abraham echter zei: Kind, herinner u dat u het goede deel ontvangen hebt in uw leven en Lazarus

evenzo het kwade. En nu wordt hij vertroost en u lijdt pijn. En bovendien is er tussen ons en u een grote kloof aangebracht, zodat zij die van hier naar u zouden willen gaan, dat niet kunnen en ook zij niet die vandaar naar ons zouden willen gaan. En hij zei: Ik vraag u dan, vader, dat u hem naar het huis van mijn vader stuurt, want ik heb vijf broers. Laat hij dan tegenover hen getuigenis afleggen, opdat ook zij niet komen in deze plaats van pijniging. Abraham zei tegen hem: Zij hebben Mozes en de profeten. Laten zij naar hen luisteren. Hij echter zei: Nee, vader Abraham, maar als iemand van de doden naar hen toe zou gaan, zouden zij zich bekeren. Maar Abraham zei tegen hem: Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan.

Degenen die volhouden dat dit geen gelijkenis is, maar een letterlijk gebeurd verhaal, waarbij Jesjoea de toestand van de mensen die verlorenen gaan in de hel beschrijft, moeten verschillende zaken over het hoofd zien om tot een dergelijke conclusie te komen. Allereerst beschuldigt Jesjoea, de Messias, de rijke man nooit van enige zonde. Hij wordt eenvoudigweg afgeschilderd als een rijke man die een zeer comfortabel leven leek te hebben. Een rijk en comfortabel leven is niet onrechtvaardig. Dus is er iets anders aan de hand.

Bovendien wordt van Lazarus nooit gezegd dat hij een rechtvaardig man was. Hij is gewoon iemand die de pech had om arm te zijn met een onreine status en niet in staat was om voor zichzelf te zorgen. Als we dit verhaal letterlijk nemen, is de logische implicatie dat alle rijken zijn voorbestemd om in de hel te branden, terwijl alle daklozen en armen worden gered. Is er iemand die gelooft dat dit het geval is? Nee.

Dit is dus het 1^e argument tegen het letterlijk willen nemen.

Laten we verdergaan ...

Als dit verhaal werkelijk de afbeelding is van de hel, dan kunnen de gelovigen de ongelovigen in de hel zien branden. Kan iemand van het eeuwige leven genieten als je ongelovige vrienden, familie en kennissen kan zien branden in de hel, en dat dit nooit ophoudt?

Dit is het 2e argument tegen het letterlijk willen nemen.

Bovendien, als de hel (zoals traditioneel wordt geleerd) een afgrond is vol van vuur en zwavel, waar zondaars voor altijd worden gepijnigd, geloof je dan echt dat één druppel water de pijn en de angst van iemand verlicht, die brandend zou lijden?

Dit is het 3e argument tegen het letterlijk willen nemen.

Dit zijn slechts enkele van de moeilijkheden die we tegenkomen als we proberen om het verhaal van Lazarus en de rijke man letterlijk te interpreteren, in plaats van te beseffen dat het een gelijkenis is.

Als het een waargebeurd verhaal is, dan moeten alle dingen die Jesjoea zei feiten zijn. Als alle punten van het verhaal niet letterlijk zijn, dan moeten we dit verhaal zien als een analogie die Jesjoea gebruikte om grotere geestelijke waarheden te onderwijzen.

Als we dit beseffen, dan moeten we, net zoals bij de andere gelijkenissen van Jesjoea, de figuurlijke taal juist interpreteren, volgens hetzelfde principe als bij de andere gelijkenissen.

We moeten dus de personen in deze gelijkenis gaan identificeren.

Wie zijn deze personen?

- De Rijke Man = ?
- Zijn vader = ?
- Zijn vijf broers = ?
- Lazarus = ?
- Abraham = ?

Het lijkt ons het makkelijkst om te beginnen bij de persoon waarover de meeste overeenstemming bestaat, namelijk dat Abraham de Abraham van Genesis is.

De één na makkelijkste is Lazarus. Er is slechts één persoon die we in de Bijbel onder deze naam vinden, namelijk Lazarus van Bethanië, de broer van Maria en Martha die door Jezus uit de dood werd opgewekt. (Johannes 11:1-44)

Als we de parallele verslagen van de zalving in Bethanië (Johannes 12:3 en Mattheüs 26:6) vergelijken, dan zien we dat Lazarus ook Simon wordt genoemd en dat hij melaats is geweest. De melaatsheid moet genezen zijn toen Jesjoea Lazarus opwekte uit de dood, maar men kende hem nog steeds als "Simon de melaatse".

Dit verklaart waarom de Lazarus in de gelijkenis "vol met zweren" zat (Lukas 16:20-21).

Lukas 16:20-21

En er was een zekere bedelaar, van wie de naam Lazarus was, die voor zijn poort neergelegd was, en die onder de zweren zat. En hij verlangde ernaar verzadigd te worden met de kruimeltjes die van de tafel van de rijke man vielen; maar ook de honden kwamen en likten zijn zweren.

Lazarus was arm omdat hij onrein was. Volgens de Wet van Mozes, de Torah, zou Simon ceremonieel onrein zijn geweest en zijn eigen huis in Bethanië niet kunnen betreden; "hij moet buiten het kamp leven" (Leviticus 13:46).

We hebben dus twee mannen, beiden zijn Joden, beiden worden Lazarus genoemd, beiden zijn arm, beiden zijn onreine melaatsen, beiden stierven en beiden hebben de mensen niet overtuigd door hun opstanding (vergelijk Lukas 16:30-31 en Johannes 12:10).

Er lijken gewoon teveel toevalligheden te zijn om het niet dezelfde persoon te laten zijn.

Dus:

Abraham = Abraham

Lazarus = Lazarus

Dit leidt ons naar de verwachting dat de rijke man ook iemand moet zijn die bekend is bij de toehoorders van de gelijkenis.

Wie was de Rijke Man?

Als we het verhaal doorlezen, kunnen we de volgende aanwijzingen vinden voor de identiteit van de rijke man:

- hij was rijk (vs.19)
- gekleed in purper en zeer fijn linnen (vs.19)
- leefde elke dag zeer overdadig (vs.19)
- ontving het goede in zijn leven (vs.25)
- hij had vijf broers (vs.28)
- ze leefden in het huis van hun vader (vs.27)
- ze hadden Mozes en de Profeten (vs.25)
- maar ze luisterden niet naar hen (vs.29)
- ze waren niet overtuigd, zelfs niet toen er iemand uit de dood was opgewekt (vs.31)

Het is voor de huidige lezer niet duidelijk wie deze rijke man is. Maar het moet duidelijk zijn dat het beeld dat wordt geschetst veel te gedetailleerd is om daarmee ‘alle rijke personen’ te bedoelen.

Maar de Farizeeën die luisterden, wisten onmiddellijk naar wie onze Messias verwees. Er was geen enkele kans dat ze het fout hadden want er was slechts één man die in Israël gekleed ging in paars en fijn linnen. Eén man die perfect overeenkwam met alle aanwijzingen die Jesjoea gaf over de identiteit van de rijke man.

Net als bij de vorige gelijkenis van de oneerlijke rentmeester ligt de sleutel tot de betekenis ervan in het Oude Testament. In Exodus 28 vinden we de instructies die aan Aäron zijn gegeven voor het maken van de kleding van de hogepriester; "blauw, paars en scharlaken garen en fijn linnen" (zie Exodus 28:5-8, 15, 31, 39). De Farizeeën konden absoluut niet verkeerd begrijpen dat de man gekleed in paars en fijn linnen de hogepriester was.

De Naam van de Rijke Man

In de tijd dat Jesjoea deze gelijkenis sprak, was Kajafas de hogepriester. We weten van de Joodse historicus Josephus, die een gedetailleerd verslag geeft in “Antiquities of the Jews”, dat Kajafas aan de eerste vier kwalificaties van de rijke man in Lukas 16 voldeed:

- hij was rijk (vs.19)
- gekleed in purper en zeer fijn linnen (vs.19)
- leefde elke dag zeer overdadig (vs.19)
- ontving het goede in zijn leven (vs.25)

(zie Antiquities, XIII: 10:vi: blz. 281, XVIII:1:iv: blz. 377, en ook Wars of the Jews 11:8:xiv: blz. 478)

Het Huis van de Vader

In Lukas 3:2 en Handelingen 4:6 ontmoeten we de andere hogepriester die diende samen met Kajafas, Annas, die de 'schoonvader van Kajafas' was (Johannes 18:13). Josephus vermeldt ook dat Kajafas in de tijd van Jesjoea's bediening als hogepriester optrad (18-35 n.Chr.). Annas was door de Romeinen uit zijn functie verwijderd omdat hij zich openlijk had verzet, maar achter de schermen behield hij nog steeds zijn autoriteit en functie. Daarom wordt Jesjoea in Johannes 18:13-24 eerst door Annas berecht en pas daarna naar Kajafas gestuurd (v.28), maar vervolgens stuurt Kajafas, en niet Annas, Jesjoea naar Pilatus (v.29).

De Vijf Broers

In het geval dat één van de toehoorders niet begreep wie Hij bedoelde, was Jesjoea nog specifiek: de "vijf broers" die Jesjoea noemt zijn de vijf andere hogepriesters, die eigenlijk zijn vijf zwagers waren, de vijf zonen van Annas.

De geschiedschrijver Josephus schrijft daarover:

"Nu neemt men aan, dat deze oudste Annas een zeer begunstigd man bleek te zijn; want hij had vijf zonen, die allen het ambt van hogepriester voor God hadden uitgeoefend, en hij had vroeger zelf van die waardigheid genoten, wat nooit eerder was gebeurd met één van onze andere hogepriesters
(Antiquities, Boek XX, hoofdstuk 9, sectie i, blz. 423)

De jaren dat ze hebben gediend waren als volgt:

Eleazar 16-17 n.Chr.

Jonathan 36-37 n.Chr.

Theophilus 37-41 n.Chr.

Matthias 41-43 n.Chr.

Annas de Jongere 62 n.Chr.

Zoals vermeld, werden de jaren 18-35 n. Chr, tussen Eleazar en Jonathan, ingevuld door Kajafas.

Tussen 43-62 AD kwamen de hogepriesters uit andere families dan die van Annas. Uiteindelijk werd in 70 n.Chr. de tempel vernietigd en stopte het hogepriesterschap eveneens.

Dit bevestigt de lijst van toevalligheden tussen de rijke man en Kajafas:

- hij had vijf broers (vs.28)
- ze leefden in het huis van hun vader (vs.27)
- ze hadden Mozes en de Profeten (vs.25)
- maar ze luisterden niet naar hen (vs.29)

Het laatste toeval wordt bevestigd wanneer we na de opstanding van Simon van Bethanië lezen "[en de overpriesters beraadslaagden om ook Lazarus te doden, omdat omwille van hem velen van de Joden weglieden en in Jezus \(Jesjoea\) geloofden](#)" (Johannes 12:10)

- ze waren niet overtuigd, zelfs niet toen er iemand uit de dood was opgewekt (vs.31)

Johannes 12:10 bevestigt ook een ander toeval tussen de Lazarus van de gelijkenis en Simon Lazarus van Bethanië.

Johannes 12:10

[... en de overpriesters beraadslaagden om ook Lazarus te doden ...](#)

De opstanding van beide werd verworpen door Annas en zijn vijf zonen.

Even een samenvatting

We hebben de identiteit van alle personen vastgesteld:

- Abraham = Abraham
- Lazarus = Simon de Melaatse uit Bethanië
- De Rijke Man = Kajafas
- Zijn vader = Annas
- Zijn 5 broers = Eleazar, Jonathan, Theofilus, Matthias, Annas de Jongste

Maar wat betekent de gelijkenis?

Bij de Poort van de Rijke Man

"En er was een zekere bedelaar, van wie de naam Lazarus was, die voor zijn poort neergelegd was, en die onder de zweren zat. En hij verlangde ernaar verzadigd te worden met de kruimeltjes die van de tafel van de rijke man vielen; maar ook de honden kwamen en likten zijn zweren."(vs. 20-21)

Zoals we hebben bij de echte Lazarus hebben opgemerkt, werden mensen 'onrein' wanneer ze een huidziekte opliepen. Dit betekende dat de onreine niet langer mocht eten van de offers die naar het voorhof werden gebracht. Op deze manier werd Simon van Bethanië uitgesloten van het eten aan de tafel van Kajafas in Jeruzalem.

Er is een soortgelijke tekst in Mattheüs 15 toen de Kanaänitische vrouw (die door de farizeeën werden gezien als een 'heidense hond') tegen Jesjoea zei: "[Zij zei: Ja, Heere, maar de hondjes eten ook van de kruimels die er vallen van de tafel van hun bezitter.](#)" (Mattheüs 15:27).

Jesjoea zegt dat de zwakken, de onreinen en de armen allemaal geestelijk voedsel werd onthouden door de heersende groep van hogepriesters.

De Schoot van Abraham

Lukas 16:22-23

[Het gebeurde nu dat de bedelaar stierf en door de engelen in de schoot van Abraham gedragen werd. En ook de rijke man stierf en werd begraven.](#)

Nu begint het verhaal moeilijk te worden. Er staat nergens in de Bijbel dat mensen na hun dood naar de schoot van Abraham gaan. In oudere Bijbels staat "boezem van Abraham", wat de schoot van Abraham betekent.

Hier is het woord dat in het Hebreeuws wordt gebruikt voor het woord boezem (cheyak), wat schoot betekent, maar het wordt ook gebruikt om het idee van iets bedekken of iets omhelzen uit te drukken. Hier is het woord in het Aramees (euba), wat ook schoot betekent.

Als je vandaag de dag honderd mensen naar hun theorie over de dood vraagt, ontvang je waarschijnlijk honderdvijftig verschillende antwoorden.

Veel mensen geloven werkelijk dat wanneer ze sterven, ze naar de poorten van de hemel zullen gaan om de Apostel Petrus te ontmoeten. Anderen geloven andere dingen. Maar het idee dat de doden 'in de schoot' van Abraham gaan zitten, is iets dat niemand nu gelooft.

Maar mensen geloofden het wel in de tijd van Jesjoea. Vermeldingen van "de boezem van Abraham, Izak en Jacob" werden gevonden in begrafenis-papyri (Papyrus Preisigke Sb 2034: 11). In de oude rabbijnse legenden was "de Boezem van Abraham" de plek waar de rechtvaardigen heengingen. (zie Kiddushin 72b, Ekah 1:85). Het staat natuurlijk niet in de Bijbel, maar werd in de volksmond algemeen aangenomen.

Terwijl de Nederlandse NBV "aan het hart van Abraham" heeft vertaald, zou de HSV vertaling "in de schoot van Abraham" eigenlijk moeten weergeven: "in de Schoot van Abraham, Izak en Jakob". Het was een specifiek concept dat heel gangbaar was in het geloof van die tijd.

Een andere bron die laat zien wat de Joden in Jesjoea's tijd geloofden, is het boek 4 Makkabeeën, dat waarschijnlijk door Joden in Egypte is geschreven over een generatie na Jesjoea. In dit fictiewerk ontvangen en verwelkomen Abraham, Izak en Jakob de Joodse martelaren in de wereld van de dood:

4 Makkabeeën 13:17

"Na onze dood, op deze wijze, zullen Abraham, Izak en Jakob ons ontvangen en al onze voorvaders zullen ons prijzen"

Nogmaals, dit is geen onderwijs uit de Bijbel, alleen een bijgeloof uit de eerste eeuw.

De Rijke Man in de Hel

Het verhaal wordt nog moeilijker als we het volgende vers lezen:

Lukas 16:23-24

... En toen hij in de hel (Hades) zijn ogen opsloeg, waar hij in pijn verkeerde, zag hij Abraham van ver en Lazarus in zijn schoot. En hij riep en zei: Vader Abraham, ontferm u over mij en stuur Lazarus naar mij toe en laat hem de top van zijn vinger in het water dopen en mijn tong verkoelen, want ik lijd vreselijk pijn in deze vlam.

Dus zelfs met de meest creatieve verbeeldingskracht is het moeilijk om te geloven dat je vanuit de hel de mensen in de hemel kunt zien en met ze kunt praten. Maar het verhaal wordt nog vreemder:

Lukas 16:25-26

Abraham echter zei: Kind, herinner u dat u het goede deel ontvangen hebt in uw leven en Lazarus evenzo het kwade. En nu wordt hij vertroost en u lijdt pijn. En bovendien is er tussen ons en u een grote kloof aangebracht, zodat zij die van hier naar u zouden willen gaan, dat niet kunnen en ook zij niet die vandaar naar ons zouden willen gaan.

Nergens anders in de Bijbel worden we voorbereid op deze beschrijving van de hel. Wederom blijkt de gelijkenis van de rijke man en Lazarus uniek te zijn.

Welke Hel?

We moeten verduidelijken wat het woord 'hel' hier betekent, want in de Nederlandse Bijbels worden er twee woorden verward en samengevoegd.

Het woord 'hel' kan in de Nederlandse Bijbel twee verschillende woorden betekenen uit de oorspronkelijke Griekse tekst:

1. Hades, het graf, de put, de plaats waar de doden slapen. In het Oude Testament bekend als Sheoel (Genesis 37:35, 42:38, 44:29, Job 14:13, Psalm 6:5, 16:10, 139:8, Prediker 9:10, Mattheüs 16:18). In de Bijbel gaan alle mensen naar Hades in afwachting van hun opstanding (1 Korinthe 15:55, Openbaring 1:8, 20:13). Zelfs Jesjoea was 3 dagen en 3 nachten in Hades ofwel Sheoel (Psalm 16:10, Handelingen 2:27, 31).

2. Gehenna, oorspronkelijk de naam van het dal van Gehenna aan de zuidkant van Jeruzalem. In het Oude Testament stond de vallei bekend als Ben Hinnom (Jeremia 7:31). In het Nieuwe Testament wordt de naam geassocieerd met het vuur waarin de mensen terechtkomen die worden vernietigd bij het laatste oordeel (Mattheüs 5:22, 29, 30, 18:9, 23:15, 33, Markus 9:43, 45, 47, Lukas 12:5, Jakobus 3:6).

Het probleem is dat de 'hel', die in Lukas 16:23 wordt beschreven, niet past in één van deze beide Bijbelse definities. Eigenlijk staat hier het woord Hades, maar het voldoet hier duidelijk niet aan de definitie van Hades, "stilte" (Psalm 31:17), waar Jesjoea werd neergelegd (Handelingen 2:25-28 onder verwijzing van Psalm 16:8-11). Er zijn 9 andere vermeldingen van Hades in het Nieuwe en 50 in het Oude Testament. Al deze andere referenties beschrijven Hades als het graf. Lukas 16:23 is de vreemde eend in de bijt.

De bron voor deze ongebruikelijke beschrijving van Hades, in Lukas 16:23, ligt net als de bron voor de 'Schoot van Abraham' buiten de Bijbel in de overleveringen van de 1e eeuw. Veel Joodse overleveringen bestaan ook nu nog steeds (bijv. In de Apocriefen, Pseudepigrapha, Dode Zeerollen, Talmoed, enz.). In deze werken worden een aantal fantastische beschrijvingen gegeven van Hades die niet in verband staan met het Oude Testament. Eén van de beschrijvingen die het meest overeen komt met de beschrijving van Lukas 16:23-24, is een werk dat "De Apocalyps van Zefanja" wordt genoemd.

Valse Overtuigingen over Hades

We moeten vermelden dat De Apocalyps van Zefanja niets te maken heeft met de Zefanja die het boek schreef dat onder die naam in de Bijbel staat. De echte Zefanja leefde in de dagen van koning Josia, rond 620 v.Chr. De zogenaamde Apocalyps van Zefanja werd daarentegen geschreven door een onbekende Joodse auteur, waarschijnlijk een Farizeeër, ergens rond 150 n.Chr. Met andere woorden, het boek is een voorwendsel.

Het blijft echter interessant, omdat de overlevering laat zien wat veel Joden in de tijd van Jesjoea geloofden. De details zijn niet exact hetzelfde als in Lukas 16: 23-24. In de Apocalyps van Zefanja is er bijvoorbeeld een gigantische rivier, die door de kloof stroomt, tussen het vurige deel van Hades en het deel waar Abraham zich bevindt.

In feite vertelt de auteur over een verzonden reis van Zefanja over die rivier, in een boot die wordt bestuurd door een engel:

Apoc. Zefanja 9:2

"Je bent ontsnapt uit de afgrond en Hades, je zult nu de oversteekplaats oversteken ... toen rende hij naar alle rechtvaardigen, namelijk Abraham, Izak, Jakob, Henoch, Elia en David".

Nog een verschil is dat in Lukas 16 alleen Abraham wordt genoemd. In de Apocalyps van Zefanja bevinden zich alle drie de patriarchen, Abraham, Izak en Jacob, samen met Henoch, Elia en David in de onderwereld aan de zijde die is gereserveerd voor de rechtvaardigen.

Maar de verschillen zijn klein en er zijn genoeg gemeenschappelijke punten, ook in andere Joodse overleveringen, die suggereren dat de inhoud van de gelijkenis van de rijke man en Lazarus enigszins verband houdt met de hedendaagse Joodse ideeën, en in het bijzonder met de populaire leerstellingen van de Farizeeën.

De Farizeeën en de 'Zondaars'

Hierboven hebben we al vastgesteld dat het beeld van Hades, de schoot Abraham en de kloof die daartussen ligt, de visie van de Farizeeën vertegenwoordigt, of op zijn minst een populaire Joodse overlevering is, en niet het eigen onderwijs van Jesjoea.

Maar dit is echter maar de helft van het onderwijs van de Farizeeën. Bij de andere helft van hun ideeën gaat het over wie er precies naar "Vader Abraham" (Lukas 3:8) gaat, en wie naar de vurige kant van Hades.

Volgens de Farizeeën zullen alle 'zondaars', dat wil zeggen de tollenaars, belastingontvangers, de armen, de kreupelen, de blinden, de lammen, melaatsen, mensen met andere huidziekten, de krankzinnigen, en natuurlijk de heidenen en de Samaritanen, allemaal in het vuur branden.

Alleen degenen die alle regels van de Wet volgden (meestal geïnterpreteerd als de mondelinge wet of de talmoad), waren de 'rechtvaardigen' - wat betekent de rijken en aanzienlijken, de schriftgeleerden, de experts in de Wet, de heersers van de synagogen, de priesters en hogepriesters, en natuurlijk de Farizeeën zelf - zij zouden na hun sterven bij "Vader Abraham" zijn. "Onze vader Abraham" is een veel voorkomende uitdrukking in het Joodse Misjna (bijv. Aboth 3:12; 5:2, 3, 6, 19; 6:10; Taanith 2:4, 5).

Wat de Farizeeën NIET onderwezen

Merk op dat de Farizeeën niet onderwezen dat de rechtvaardigen naar de hemel gingen. Zelfs zij wisten dat er "niemand is opgevaren naar de hemel" (Johannes 3:13). De hemel was alleen voor God (Psalm 115:16) en anders onderwijzen zou godslastering zijn.

De Farizeeën onderwezen evenmin dat de Schoot van Abraham de eindbestemming was van de rechtvaardigen. De Farizeeën onderwezen een opstanding en oordeel op aarde. Abraham's Boezem was slechts een wachtstation.

Met dit in het achterhoofd is het verrassend dat zoveel mensen het verhaal van de rijke man en Lazarus citeren als bewijs voor de leer dat we onze dood naar de hemel te gaan. Niet alleen vermeldt het verhaal geen enkele keer het woord hemel, maar deze beschrijving van Abraham's Boezem vertoont geen enkele gelijkenis met ideeën over de hemel die elders worden onderwezen.

Waarom gebruikte Jesjoea de Doctrine van de Farizeeën?

We hebben aangetoond dat de overlevering van Hades en de Boezem van Abraham niet uit de Bijbel komt, maar uit een hedendaags Joods bijgeloof. Dit helpt ons bij het fundamentele principe dat de Bijbel zichzelf niet tegensprekt - maar veroorzaakt een nog groter probleem: Jesjoea zou toch zeker geen valse overlevering goedkeuren?! - dat idee op zichzelf is weezinwekkend.

Het antwoord dat "het maar een gelijkenis was" lost niets op. Zelfs in een gelijkenis verwachten we heel consequent onderwijs. Onze Messias had de gelijkenis net zo goed kunnen vertellen op een wijze die overeenkomt met de leer van het Oude Testament. Jesjoea hoefde zeker niet te verwijzen naar Hades, de grote kloof, de Boezem van Abraham en "Vader Abraham".

Een onacceptabele Oplossing

Een ander antwoord is: "Jesjoea paste zich aan zijn luisteraars aan om de boodschap over te brengen". Maar dit zal ook niet volstaan. We geven toe dat er voorbeelden zijn waar Jesjoea tegen de armen en ongeletterden spreekt in termen die zij zouden begrijpen. Maar dat deed Hij nooit tegen Zijn discipelen, en zeker niet bij de Farizeeën. Jesjoea heeft nooit Zijn woorden 'aangepast' door valse leringen te gebruiken om daarmee dingen duidelijk te maken. Zijn discipelen ook niet. Paulus geeft zelfs een specifieke waarschuwing tegen verschillende Joodse boeken, zoals de Apocalyps van Zefanja, die in de eerste eeuw rondcirkuleerde:

Titus 1:14

...en zich niet zullen bezighouden met Joodse verzinsels en geboden van mensen die zich van de waarheid afkeren.

Toch moeten we nog steeds uitleggen waarom de gelijkenis van de rijke man en Lazarus zo in strijd is met de rest van de Bijbel.

Het antwoord kan liggen in het bekijken van hoe Jesjoea eerder met de Farizeeën omging. In Mattheüs 12:22 geneest Jesjoea een door demonen bezeten man die blind was en stom. Maar toen de Farizeeën dit hoorden, zeiden ze:

Mattheüs 12:24

... Deze drijft de demonen alleen maar uit door Beëlzebul, de aanvoerder van de demonen.

Nu had Jesjoea op verschillende manieren op deze aantijgingen kunnen reageren. Hij had Exodus 4:11 kunnen citeren om aan te tonen dat God zelf de mens blind of stom maakt, en niet de demonen. Hij had ook 1 Koningen 18:27 en 2 Koningen 1:3 kunnen citeren om aan te tonen dat Baal-Zebub, de God van Ekron, in de dagen van Elia had bewezen dat hij niet bestaat. Maar dat deed Hij niet. In plaats daarvan geeft Jesjoea een ironisch antwoord:

Mattheüs 12:27

En als Ik door Beëlzebul de demonen uitdrijf, door wie drijven uw zonen ze dan uit? Daarom zullen die uw rechters zijn.

De opmerking "Daarom zullen die uw rechters zijn" is een krachtige vervloeking.

Door deze opmerking kaatste Jesjoea de fout van het onderwijs van de Farizeeën terug naar henzelf. De profeet Elia behandelde de profeten van Baäl in zijn tijd op dezelfde wijze (zie 1 Koningen 18:27). Elia bespotten hen om Israël te laten zien hoe verkeerd ze waren.

Dus als Jesjoea, in de gelijkenis van de rijke man en Lazarus, gebruik maakt van de zienswijze van de Farizeeën, dan moeten we ons afvragen; 'Bevestigt Jesjoea hun zienswijze daarmee of maakte Hij hen belachelijk?'

Jesjoea spreekt het onderwijs van de Farizeeën tegen.

De eerste tegenstrijdigheid hebben we al genoemd. In de Joodse overlevering kon Zefanja met een door engelen bestuurde boot oversteken van de ene kant van Hades naar de andere. Jesjoea spreekt dit tegen:

Lukas 16:26

En bovendien is er tussen ons en u een grote kloof aangebracht, zodat zij die van hier naar u zouden willen gaan, dat niet kunnen en ook zij niet die vandaar naar ons zouden willen gaan.

Nog een tegenstrijdigheid is dat in de overlevering Abraham, Izak en Jakob voorbede doen voor degenen die in Hades worden gepijnigd.

Apoc. Zefanja 11:1-2

"Terwijl ze naar alle pijnigingen keken riepen ze, biddend voor de almachtige Heer, zeggende: 'Wij bidden u namens degenen die al deze pijnigingen ondergaan, zodat u genade kunt hebben voor hen allemaal'. En toen ik hen zag, zei ik tegen de engel die met mij sprak: 'Wie zijn zij?' Hij zei: 'Zij die de Heer smeken zijn Abraham en Izak en Jakob'".

Maar Jesjoea spreekt dit tegen. In plaats daarvan zegt Hij dat Abraham weigerde om het lijden van de rijke man te helpen verlichten:

Lukas 16:25

En nu wordt hij vertroost en u lijdt pijn.

Een andere tegenstrijdigheid is dat in andere Joodse overleveringen Abraham het vermogen zou hebben om te doen wat de rijke man vraagt (vs.27), namelijk doden laten opstaan. Bijvoorbeeld, in een ander Joods bedenksel uit de 1e eeuw, Het Testament van Abraham, neemt de patriarch Abraham het op voor de doden en geeft 7.000 personen hun leven terug.

Testament of Abraham 'A' 18:11

"Toen stond Abraham op en viel ter aarde, en [de Engel van] de Dood met hem, en God zond een geest van leven in de doden en zij werden weer levend gemaakt."

Maar Jesjoea spreekt de overlevering opnieuw tegen, en laat Abraham weigeren om Lazarus op te wekken:

Lukas 16:29

Abraham zei tegen hem: Zij hebben Mozes en de profeten. Laten zij naar hen luisteren.

Dit komt overeen met Jesjoea's eigen veroordeling van de Farizeeën in Johannes 5:39.

Jesjoea Maakt de Valse Leer Belachelijk

Er is nog maar één oplossing over die zal verklaren waarom Jesjoea er bewust voor heeft gekozen om een gelijkenis te vertellen, die gebaseerd was op het bijgeloof van de Farizeeën. Het was omdat Jesjoea de onjuistheid van deze doctrine wilde laten zien door deze bloot te leggen.

Hij gebruikte hun eigen overtuigingen en tradities tegen hen door de rollen om te keren. Dit betekent niet dat hij hun overtuigingen over het hiernamaals als waarheid bevestigde. Daar ging het niet over. Hij gebruikte gewoon de bekende tradities als decor voor zijn berisping van de Farizeeën.

Hoe? Door de hoofdpersonen in deze gelijkenis echte mensen te maken: Kajafas en Simon van Bethanië.

Volgens de zienswijze van de Farizeeën over het universum, zou Simon, als melaatse (en daardoor dus een 'zondaar'), na zijn dood in Betanië, zijn afgedaald om te worden gepijnigd in het vurige deel van Hades. Kajafas daarentegen zou, als hogepriester aan de top van de Joodse religieuze hiërarchie, een aangenaam welkom krijgen van Abraham aan de andere kant van de onderwereld.

Maar Jesjoea vertelde hun een versie van hun doctrine waarin de bedelaar Lazarus door Abraham werd ontvangen, terwijl de rijke hogepriester, gekleed in paars en fijn linnen, in de vlammen afdaalde.

Om nog wat 'brandende kolen' toe te voegen, vertelde Jesjoea hoe de hogepriester "Vader Abraham" opriep om genade te tonen, maar Abraham weigerde. (De zogenaamde veerboot over de kloof in Hades was buiten dienst!). En Abraham was ook niet geneigd om de rijke man te gaan helpen die zo'n goed leven op aarde had genoten (vs.25).

Dan, als laatste berisping, laat Jesjoea Kajafas aan Abraham vragen om Simon de melaatse terug te sturen naar het huis van Annas in Jeruzalem om zijn zwagers te waarschuwen. Maar tot twee keer toe weigert Abraham dit opnieuw.

Lukas 16:31

Maar Abraham zei tegen hem: Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan.

Door deze weigering laat onze Messias Abraham aan Kajafas beloven dat zijn hele familie dezelfde pijniging zal ondergaan: Eleazar, Jonathan, Theophilus, Matthias en Annas de Jonge, en ongetwijfeld ook zijn schoonvader Annas de Oude.

Het is daarom geen wonder dat dit de laatste van een reeks gelijkenissen was die in Lukas 14-16 waren gericht tot de Farizeeën, of waarbij de Farizeeën aanwezig waren.

In het volgende vers (Lukas 17:1) zijn de Farizeeën verdwenen en wordt Jesjoea alleen gelaten met de discipelen.

Conclusies

1. De gelijkenis van de rijke man en Lazarus is niet zo eenvoudig als het lijkt. Sommige van de sleutels (paars en fijn linnen, de bedelaar bedekt met zweren, de kruimels van de tafel van de rijke man) kunnen alleen worden begrepen door ze te vergelijken met andere passages uit het Oude en het Nieuwe Testament.
2. De gelijkenis bevat enkele details waar kennis van de geschiedenis (de vijf broers die worden genoemd door Josephus), of de zienswijze in die tijd (de Schoot van Abraham), zeer nuttig kan zijn.
3. Zelfs zonder deze kennis ondersteunt de gelijkenis zeker niet de hedendaagse ideeën dat we naar de hemel gaan.
4. De gelijkenis kan niet letterlijk worden genomen. Kajafas was niet letterlijk gestorven en afgedaald naar Hades. Hij was nog springlevend in Handelingen 4:6. Zo werd Lazarus, hoewel Abraham weigerde om hem in de gelijkenis op te wekken, in werkelijkheid door Jesjoea opgewekt. Maar Jesjoea zegt in Johannes 11:11 dat Lazarus "sliep"; hij was niet letterlijk in de Schoot van Abraham. En ten slotte weten we natuurlijk uit Hebrreeën 11:13, 39-40 dat Abraham niet letterlijk in de onderwereld voorzit; hij is dood, wachtend op de opstanding.

Het enige wat letterlijk over de gelijkenis gaat, is de profetie van Lukas 16:31, die werd vervuld in Johannes 12:10 toen Kajafas en zijn familie Lazarus probeerden te doden, in plaats van het feit te accepteren dat Jesjoea hem uit de dood had opgewekt.

Alle mensen die dit verhaal aanhalen als bewijs dat we een bewust bestaan hebben na de dood, beweren stellig dat het een waargebeurd verhaal is, dat het nauwkeurig het leven na dood weergeeft. Want als deze gelijkenis niet nauwkeurig het bestaande idee van hel en eeuwige straf weergeeft, zou Jesjoea dan liegen?

We zouden zeggen: Nee! Het is een gelijkenis. De gelijkenissen waren altijd bedoeld om onderzocht te worden en correct te worden geïnterpreteerd. Er zit waarheid in, maar niet in de letterlijke zin. Ze moeten correct worden geïnterpreteerd en vervolgens letterlijk worden begrepen binnen de grenzen van die interpretatie.

Als we deze gelijkenis zouden interpreteren als een letterlijke afbeelding van de hel, omdat Jesjoea nooit een ongeldige beschrijving van de hel zou hebben gebruikt in een gelijkenis, dan ruilen we het ene probleem in voor het andere probleem.

Wat bedoelen we daarmee?

Zelfs als we de ongegronde stelling aanvaarden dat het verhaal van Lazarus en de rijke man daadwerkelijk plaatsvond, dan zadelt het de voorstanders van een bewustzijn na de dood meteen op met verschillende problemen. Ten eerste beweren dualisten dat alle teksten die verwijzen naar de slapende doden eigenlijk ALLEEN over hun lichaam gaan. Dualisten geloven dus dat de lichamen van de doden slapen, terwijl hun bewuste geest zich in de hemel of in de hel bevindt.

Als dat waar is, hoe kan de rijke man dan zijn ogen opheffen in Hades. Heeft een geest ogen? Bovendien, als het lichaam van deze rijke man sliep terwijl zijn ziel werd gepijnigd, waarom had hij dan Lazarus nodig om een druppel water op zijn tong te doen om deze af te koelen? Heeft een ziel zonder lichaam een tong? Zouden fysieke vlammen ook pijn veroorzaken bij een niet-fysiek bestaan? En zou de geest van Lazarus, als hij geen lichaam had, een vinger hebben zodat hij die in het gevraagde water kon dopen? Bedenk dat Paulus in 1 Korintiërs 15 zegt dat we geen hemels lichaam hebben tot na de opstanding. Er zijn slechts twee lichamen, een aards en een hemels lichaam.

Zoals we al eerder hebben uiteengezet, gebruikte Jesjoea in werkelijkheid een algemene misvatting uit de eerste eeuw over het hiernamaals om Zijn punt duidelijk te maken aan de Farizeeën die Hij op dat moment aansprak. Jesjoea verwees naar een Hellenistische overtuiging over het hiernamaals dat in de 1e eeuw zijn weg naar het Jodendom had gevonden.

Het moment van de beloning voor Lazarus en de straf van de rijke man is een ander ernstig probleem als we het verhaal letterlijk nemen. In dit verhaal zien we dat Lazarus en de rijke man onmiddellijk hun beloning of straf kregen na hun dood. Maar de Bijbel leert duidelijk dat beloningen en straffen zullen worden gegeven na de terugkeer van de Messias uit de hemel:

Jesaja 40:10

Zie, de Heere HEERE (JHWH) zal komen tegen de sterke,
en Zijn arm zal heersen.

Zie, Zijn loon heeft Hij bij Zich,
Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.

Jesaja 62:11

Zie, de HEERE (JHWH) heeft het doen horen
tot aan het einde der aarde:
Zeg tegen de dochter van Sion:
Zie, uw heil komt,
zie, Zijn loon heeft Hij bij Zich
en Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.

Mattheüs 16:27

Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden.

1 Korinthe 3:11-15

Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus. (Jesjoea de Messias) Of nu iemand op dit fundament bouwt met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro, ieders werk zal openbaar worden. **De dag zal het namelijk duidelijk maken**, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven. **Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen**. Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden, maar wel zo: als door vuur heen.

Openbaring 11:15-18

En de zevende engel blies op de bazuin, en er klonken luide stemmen in de hemel, die zeiden: De koninkrijken van de wereld zijn van onze Heere en van Zijn Christus geworden, en Hij zal Koning zijn in alle eeuwigheid. En de vierentwintig ouderlingen, die voor God op hun troon zitten, wierpen zich met hun gezicht ter aarde en aanbaden God, en zeiden:

Wij danken U, Heere, God de Almachtige,
Die is en Die was en Die komt,
omdat U Uw grote kracht ter hand hebt genomen
en Koning geworden bent
En de volken zijn toornig geworden,
en Uw toorn is gekomen
en daarmee ook het tijdstip voor de doden om geoordeeld te worden,
en om het loon te geven aan Uw dienstknechten, de profeten, en aan de heiligen
en aan hen die Uw naam vrezen,
de kleinen en de groten,
en om hen te vernietigen die de aarde vernietigden.

Openbaring 22:12

En zie, Ik kom spoedig en **Mijn loon (beloning) is bij Mij** om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn.

Laten we even pauzeren om kritisch na te denken.

Als het waar zou zijn dat de ongelovigen na hun sterven onmiddellijk naar een plaats gaan die hel wordt genoemd, waar een onnoemelijke pijniging is, hoe verklaren we dan de noodzaak dat ongelovigen moeten worden opgewekt om het oordeel onder ogen te zien?

Denk daar eens over na ... Zie je het probleem?

Laten we aannemen dat John de Ongelovige sterft en naar de hel gaat. Hij blijft daar tot de opstanding om het oordeel onder ogen te zien. Bij dit oordeel wordt hem verteld: "Weet je wat? Je gaat naar de hel omdat je niet geloofde." John de Ongelovige zou dan zeggen: "Wat? Daar kom ik net vandaan! Waarom heeft u mij dit opstandingslichaam gegeven, enkel en alleen om een oordeel over mij uit te spreken om me terug te sturen? En, misschien wat nog belangrijker is, waarom werd ik gestraft voordat ik veroordeeld werd? Waarom werd ik gestraft voordat mijn strafproces plaatsvond?"

Onthoud dat de ongelovigen niet eerder worden opgewekt dan bij het oordeel, bij de tweede opstanding. Wij hebben zelfs de eerste opstanding nog niet meegemaakt.

Dus de vraag blijft, waarom zou God, als rechtvaardige Rechter, een ongelovige straffen in het hiernamaals voordat er een eerlijk proces heeft plaatsgevonden met het bewijs van 2 of 3 getuigen?

Zelfs bij Ninevé, Sodom en Gomorra waren er twee getuigen aanwezig voorafgaand aan hun oordeel.

Waarom zou een ongelovige naar de hel worden gestuurd om de eeuwige pijniging te ondergaan, enkel om later te worden opgewekt om het oordeel onder ogen te zien; om bij het oordeel te horen dat hij teruggaat naar de hel? De absurditeit zelf toont al aan dat we gewoon een serieus probleem hebben, los van de teksten in het Woord, die we al hebben besproken in deze serie en die ook ingaan tegen de gedachte dat we een bewuste geest hebben na ons sterven.

Als een extra gedachte, we komen marteling niet tegen als een straf die de Torah voorschrijft. Dus waarom zou er een eeuwige marteling zijn, een eeuwige straf? De Torah is het voorbeeld van JHWH van rechtvaardig leven. Daarin lezen we alle rechtvaardige straffen die worden opgelegd aan degenen die de Torah in dit fysieke leven overtreden. Waarom zou JHWH, in tegenstelling tot de voorbeelden van straffen in de Torah, ineens marteling toepassen?

Dat gebeurt niet.

Sommigen beweren dat steniging als doodstraf een marteling is.

Dat lijkt een redelijk punt. Er is echter een dunne lijn tussen het uitvoeren van een doodvonnis en marteling. Daar kan altijd over gedebatteerd worden, maar wanneer we goed naar de intentie van de manier van martelen kijken, lijkt er een verschil te zijn.

Wat steniging betreft, was dit historisch gezien een redelijk humaan proces. Sanhedrin, hoofdstuk. 6, Mishnah 4 beschrijft hoe het werd uitgevoerd. De eerste getuige duwde de persoon met zijn hoofd naar beneden van een hogere klif af op de rotsen, die minstens tweemaal de lengte was van de man zelf. Ze controleerden daarna of de val de man had gedood. Als dit niet het geval was, dan zou de tweede getuige een zeer grote steen nemen en die op zijn borst gooien.

Hoewel dit zeker niet prettig was, als de bedoeling marteling zou zijn geweest, dan hadden ze dat oneindig veel erger kunnen maken. De meesten definiëren martelen als een poging om de dood zo lang mogelijk uit te stellen en gelijktijdig zoveel mogelijk pijn veroorzaken. Het Bijbelse en historische proces van steniging lijkt dat eenvoudigweg niet aan te geven.

Wat is de ergste straf die de Torah aangeeft? De goddelozen en onrechtvaardigen worden afgesneden van de levenden. Ze worden veroordeeld tot de dood.

Wat zien we als de eeuwige straf voor de goddelozen? We zien dat ze worden opgewekt uit de dood om het oordeel onder ogen te zien. Vervolgens wordt hen hun lot verteld en worden ze veroordeeld tot de eeuwige dood, zonder hoop op een toekomstige opstanding. Dit laatste eeuwige oordeel voor de onrechtvaardigen loopt exact parallel aan de lijfstraffen die we in de Torah terugvinden.

Onthoud dat de Torah een voorbeeld is van JHWH's eigen gerechtigheid, het laat zien dat Hij de perfecte Rechter is, Die het perfecte oordeel oplegt. Als de Torah de standaard is voor het oordeel, zouden we dan niet dezelfde standaard tegenkomen die aan het eind ook wordt gebruikt voor ons oordeel?

Natuurlijk gebeurt dat, het oordeel over de ongerechtigheid is de doodstraf, het is de dood. Uiteindelijk zal het vonnis voor de ongelovigen, degenen die onrechtvaardig zijn, de dood zijn, en niet marteling.

Voorlopig sluiten we deel 4 van de Leven na de Dood Serie hiermee af. In deel 5 gaan we verder met het onderzoeken van de teksten, die worden gebruikt door degenen die geloven dat onze geest in een bewuste staat verder leeft na onze dood.

We hopen dat deze studie tot zegen is geweest, en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken!

Sjalom!

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)